

er maa antages at ligge til Grund Handlinger, og ifølge hvilket der ikke pålægges Huusbonden den Risiko at modtage et saadant Lyende.

Naar en Person (Nr. 2) har været hensat til Straffearbejde, og ved Tjenestens Antagelse fordølgder denne Omstændighed, bør ogsaa det give Huusbonden Ret til at afvise Lyendet.

De i § 46 under Nr. 4, 6 og 9 anførte Forseelser bør efter Udvalgets Skøn ikke have Indflydelse paa Lyendets Stilling udenfor den Tjeneste, hvori de ere begaaede, undtagen det i Nr. 6 omtalte Forhold, at have forledet Børn til slette Handlinger.

Den under Nr. 10 ommeldte Mangel paa Færdighed, som kan være paalaget i en foregaaende Tjeneste, bør billigtvis ikke berettige den nye Huusbond til at bortvise et Lyende, som han endnu ikke har prøvet, og som muligsen senere kunde have erhvervet den, eller som han maaffee fordrer af en anden Art eller i en mindre Grad, end den forrige Huusbond.

Hvad det under Nr. 11 omhandlede Tilfælde angaaer, da antager Udvalget, at Ordene „paadraget ved Usædelighed“ bør udgaae; thi den Omstændighed, at et fæstet Lyende før Tjenestens Tiltrædelse har erholdt en smitsom eller væmmelig Sygdom, maa efter Sagens Natur være tilstrækkelig til at nægte at modtage det, uden at det bør have nogen Indflydelse paa Huusbondens Ret i denne Henseende, hvorledes den er opstaaet, som vel ogsaa i mange Tilfælde vilde være faare vanskeligt at oplyse.

Med Hensyn til Nr. 13, da formenes, at dette bør udvides og nærmere bestemmes saaledes:

„Naar det formedelst Sygdom eller Legemsstade er uskikket til at udføre sit Arbejde, og et ugift Lyende er frugtommeligt“.

Den, der har fæstet en gift Kone, udsætter sig selv for den Ulempe, at hun kan være frugtommelig, naar hun tiltræder Tjenesten, og maa antages at have villet finde sig heri.

Det er klart, at et Lyende, som har skuffet sin Huusbond med falsk Vidnesbyrd og ved Hjælp deraf bevæget ham til at antage

sig, ikke har noget Krav paa at blive modtaget.

Efter det saaledes Anførte tillader Udvalget sig at foreslaae, at denne Paragraph maatte komme til at lyde saaledes:

„Huusbonden kan nægte at modtage et fæstet Tjenestetyende:

- 1) Naar det har været hensat til Straffearbejde, eller har begaaet Tyveri, Bedrageri eller anden grov Forbrydelse, og saadant var ubekendt for Huusbonden, da han fæstede det.
- 2) Naar det i en foregaaende Tjeneste har forledet Børnene i Huset til slette Handlinger.
- 3) Naar det har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom.
- 4) Naar det formedelst Sygdom eller Legemsstade er uskikket til at udføre sit Arbejde, eller naar et ugift Lyende er frugtommeligt.
- 5) Naar det ved sin Antagelse har skuffet Huusbonden med falsk Vidnesbyrd.

Huusbonden har i saadanne Tilfælde Intet at betale Lyendet og kan forlange de givne Fæstepenge tilbagebetalte“.

§ 17.

Med denne Paragraph er Intet fundet at erindre.

§ 18.

Med denne Paragraph har Udvalget ikkun at foreslaae, at der efter Ordet „bøde“ i næstsidste Linie tilføies: „til Huusbonden“, hvilket ogsaa antages at være Lovudkastets Mening.

§ 19.

Det Lyende, som modvilligen udebliver af Tjenesten, skal ifølge denne Paragraph tilbagebetale Fæstepengene, erlægge til Huusbonden saa Meget, som den betingede Løn udgjør for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid — dog